

Мал. Германа ОГОРОДНИКОВА.

Словник-жартівник

Антимонія – розведене молоко.
В'язниця – ключка для в'язання.
Голитися – роздягатися.
Горщик – альпініст.
Грішниця – копилка.
Яків БРАНИЦЬКИЙ.
Січеславська обл.

Навмисно не придумаєш

"Замовлення пісні "Ах, какая женщина!" у виконанні живим звуком музикантами ресторану – від 150 грн (перший раз) до 500 грн".
(Із меню ресторану).

• З БОЛГАРСЬКОГО ГУМОРУ

Центральне місце

ЛІТО... Час для спогадів про шкільні роки, для зустрічей колишніх випускників... Для роздумів про збіглий час...

Коли ми проводили першу зустріч випускників нашого класу – через п'ять років по закінченні гімназії, – на центральному місці за столом цілком природно сиділи: Коко – двієчник, але рокер, спортсмен і веселун, а коло нього – Пепі, вродлива наша відмінниця.

На десятиліття, природно, найвидніше місце зайняв Гечо, бо став впливовою особою в мерії й міг уладнати справи з житлом, готелем...

А на п'ятнадцятиліття там сів Сімо, який був одружений на жительці столиці, що працювала в якомусь міністерстві й кожен місяць їздила в службове відрядження на Захід, та мала тамтешнє авто.

На двадцятиріччя не сумнівалися, хто буде в центрі й виголошуватиме тости, – Лачо, лідер місцевих демократичних мітингів.

П'ятьма роками пізніше на центральному місці сів Мінчо, який у шкільні роки тренувався з боротьби. Ресторан, де ми зібралися, належав йому на пляч зі співачкою. Як тільки не подобалась якась пісня, Мінчо стріляв із пістолета по оркестрові, а поліцей приходив, щоб чемно спитати Мінчо, чи нема проблем...

На наступному зборі на чільне місце сіла Дечка, бо була велика бізнес-дама з мільйонами обороту і купую нерухомої власності... Дуже діловита жінка, навіть забула дати

на складчину п'ятнадцять левів, бо їй у голові все тільки мільйони.

Потім, на черговій зустрічі класу, будучи депутатом, просунувся в центр і виголошував заздоровні тости і вітав нас, колишніх однокласників, Жеко, а його розкішний депутатський "Мерседес" чекав на нього перед рестораном, щоб відвезти його назад у столицю для важливих державних справ...

"Ну, добре, – злиться дружина, бо кожного разу, приходячи із зустрічі класу, розказую, як там усе було, – он скільки того народу вмудряється протовпитися, щоб сісти на центральному місці за столом, тільки ти, ніби в покарання, все десь збоку сидиш..." Знаєте, яка та жіноча балаканина. Врешті я не витримав і сказав:

– Слухай, жінко, у мене є свій план. Вирішив, що на шістдесятиліття від дня закінчення гімназії я буду в центрі. Я буду виголошувати тости!

– То ж тоді вам мусить бути по сімдесят вісім років! Чи ще й доживе хто до того, чи ні?! – скипіла дружина. – Середня тривалість життя чоловіків у Болгарії – шістдесят вісім років!

– Знаю, жінко, але така моя мета – не псувати собі нерви, а природним шляхом досягти центрального місця...

– Може, ти й правий, – сказала вона після короткого роздуму і взялася готувати мій улюблений гарнір до шампінйонів – кропиву з рисом.

Валері КАМЕЧЕВ.

Мал. Юрія ТИЛИНДУСА.

Архів "зорянського" гумору – на сайті www.zorya.poltava.ua

Реклама. Оголошення

"Для вас, туристи! Пропонуємо п'ятизірковий туристичні намети. Через спеціальні дірки ви матимете чудову змогу милуватися яскравими зірками на нічному небі!"

"Гарему шейха Зюйдібн Вест Норда терміново потрібні здорові молоді чоловіки міцної статури віком від 20 до 35 років! На вас чекає престижна високооплачувана служба в оточенні прекрасних дам! Кастрація – за рахунок роботодавця".

"Міняю автомобіль "Москвич-412" на мобільний телефон "Нокія-3310".

"Пропала собака. З нашійником за 300 баксів. Сука". "Запрошуємо на роботу охочих розклеювати об'яви для розклеювання об'яв про прийом на роботу охочих розклеювати об'яви".

"Холостий електрик шукає свою електричку з серйозним наміром потрапити додому".

Запитаннячка

Яка ж це єдина думка, коли її всі поділяють? Де ж все-таки правда, якщо її нема в ногах?

Мал. Анастасія ГАРМАША.

• ЗООАФОРИЗМИ

Політика лева – в його кігтях.
Тигр теж у дитинстві пив молоко.
На їжаків не покатаєшся.
Заєць і біля мертвого вовка чхнути боїться.
Леонід КОЧКІН.
Луганська обл.

Караоке

Ой маю я чорні брови і фігуру – диво!
Вшосте вже виходжу заміж.
І щораз щасливо!

• КАЛАМБУРИ

Її життя Солонки зойк:
– У мене в долі Занадто вже багато солі!
А Сито сіє...
Відро промовило до Сита:
– Не наїсися все досита...

Тактика пожежника

Любив тоді лиш погасати, Як починало погасати.
Григорій ГАРЧЕНКО.
м. Дніпро.

• ЗАПИТУВАЛИ – ВІДПОВІДАЄМО

"Як при купівлі відрізнити справжній диплом юриста від підробленого?"

Данило ШКУРЕНКО,
майбутній юрист.

Пане Данило! При купівлі будь-якого диплома передовсім потрібно звернути увагу на ціну. Занадто низька ціна повинна насторожити покупця. Взагалі ми не рекомендуємо купувати такий серйозний документ з рук у підземних переходах або в точках виносної вуличної торгівлі. Краще всього не ризикувати, а придбати потрібний вам диплом у ректораті відповідного вищого навчального закладу. Не забудьте взяти чек і гарантійний талон з печаткою.

• Сатирична мініатюра

Вперед, на загади!

І тут не те, і там не так, Кругом самі загади. Усе нам треба поміняти і реформувати. Ширяє дума скрізь моя Від краю і до краю: Реформуйте, а я Тим часом покуюня.

Володимир СТРЕКАЛЬ.
Київська обл.

Опийски-самопийски

Алкоритм.
Життя-биття.
Надурпродукт.
Рототяга.

Іван ТОКАРЧУК.
Чернівецька обл.

• ІРОНІЧНІ ОПОВІДКИ

Анатолій ДІМАРОВ

Як воно Президентом...

ВІН на всі заставки кляв уже колишнього Президента. Лаяв із смаком, добираючи якомога дошкульніші слова. Всі негаразди свого життя невлаштованого, навіть те, що розпалась сім'я, валив на Президента.

– Ну, гаразд, – сказав я йому. – Нехай він винен у всьому. Навіть у тому, що кури дохнуть од грипу пташиного... А от уявіть, що вас узяли та й обрали Президентом...

– Мене? – вирячив очі.
– Вас!.. Вас!.. Що б ви робили, коли б стали Президентом?

Блимав, блимав, потім спитав з викликом:

– А ви що б робили?

– Я на другий день узяв би й застрелився.

Заціпило.

Згодом неохоче сказав:

– Ну, і я, мабуть, застрелився б...

Отож-то й воно.

Певна Зоґа

А ЦЕ одна з розповідей Володимира Савича Попика. Фельдшера з села Великої Севаст'янівки, що на Черкащині. Ми з ним не один рік дружимо заочно.

Прийшла якось до нього докторка. Назовемо її Василюю. Не стара ще вдовиця, що любила до чоловіків підморгувати.

– О-й-ой-ой!.. Поможіть, Савичу!

– Що таке?

– Поперека замкнуло.

Ішас. Прописати б уколи, так не переносить уколів. Навіть пігулок не хоче ковтати: боїться, що в горлі застрянуть.

– Знаєш що, молодице, пропишу я тобі бджоли. Налови бджіл на пасіці та й прикладай до певної зони.

– А допоможе?

– Мусить допомогти!

– От спасибочко вам! Що б ми без вас і робили?!

А це йде мимо Василюного двору (на виклик до хворого), чує, а з кукурудзиння густого:

– Ой-ой!.. Із твоїм ліченням!

І знов за хвилину:

– Ой-ой!.. Із твоїм ліченням!

– Василю, що ви там робите?

– Та бджоли пускаю за пазуху... Вже семеро роздушила.

– Та я ж вам казав не за пазуху, а на певну зону саджати!

– Еге, на певну зону! А фуражири силос задарма будуть возити?

Василюна найчастіше до фуражирів підморгувала. Не задарма, а за дровця чи за силос.

Хрестини

"МЕРСЕДЕС" останньої моделі підкотив до монастиря.

Підкотив, замалим не розштовхавши інші машини, та й зупинився, гонористо чмихнувши. І тоді з салону розкішного в костюмі од Версаче, в черевиках із крокодилячої шкіри на грішну землю ступило щось... Щось таке випещене та одгодоване, що вже й на людину не схоже. Ступило та й стало одчиняти всі дверцята машини, піднімати капот, одкривати багажник, наче під'їхало не до храму Божого, а до майстерні з ремонту машин.

– Виходи, чого ждьош?

І тут із того ж салону розкішного вивалилось не менш одгодоване вже статі жіночої. У супермодному одязі та ще й обвішане золотом. А за нею уже дитя тієї ж породи бройлерної.

– Айн момент!

Та до храму й посунуло, ні на кого не дивлячись. Трапився б хтось на дорозі – переступило й не зблимнуло б.

Невдовзі й з'явилось: обіч дріботів старенький священик з такою рідкою борідкою, що пальців би вистачило порухувати всі волосини.

– Значить так: освяти мою тачку как следует. Не жалеј водіци.

Старенький став бризкати щедро кропилом: на шиби, дверцята, на капот і мотор. Не забув покропити й салон.

– А колеса?

Священик, зігнувшись, покropив і колеса.

– Лади... Держи бакси.

Ткнув у долоню наставлену долари, вслід за сімейством сів до салону. Гаркнув мотором, поїхав на світло червоне.

Не встиг далеко й од'їхати: лопнула-вибухнула шина.

"Мерседес" повело-повело та й уліпило фарою в дерево.

Вискочив, як обпечений:

– Растуди ж твою мать!

І метнувся до храму: лягає із служителями монастиря, а то, гляди, і з самим Господом Богом.

"Є таки Бог на світі!" – подумав я втішено.

Сучасна прикмета

На новосілля першим у дім повинен зайти інтернет-кабель. І де він ляже – там і місце для вашого ліжка.